

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację–skarżący: TJ

Druga strona postępowania–pozwany: Inspectoratul General pentru Imigrări

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „specjalne okulary lub szkła kontaktowe korygujące wzrok”, o którym mowa w art. 9 dyrektywy Rady z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy pracy z urządzeniami wyposażonymi w monitory ekranowe (90/270/EWG) ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że nie może ono dotyczyć okularów?
- 2) Czy przez wyrażenie „specjalne okulary lub szkła kontaktowe korygujące wzrok”, o którym mowa w art. 9 dyrektywy Rady 90/270/EWG, należy rozumieć jedynie okulary lub szkła kontaktowe używane wyłącznie na stanowisku pracy lub podczas wykonywania zadań?
- 3) Czy ustanowiony w art. 9 dyrektywy Rady 90/270/EWG obowiązek zapewnienia specjalnych okularów lub szkieł kontaktowych korygujących wzrok dotyczy wyłącznie zakupu okularów lub szkieł kontaktowych przez pracodawcę, czy też może być interpretowany szeroko, co oznacza, że obejmuje również sytuację, w której pracodawca pokrywa niezbędne koszty poniesione przez pracownika w celu nabycia okularów lub szkieł kontaktowych?
- 4) Czy pokrycie przez pracodawcę takich kosztów w formie ogólnej podwyżki wynagrodzenia, wypłacanej w sposób ciągły z tytułu „podwyżki z tytułu uciążliwych warunków pracy”, jest zgodne z art. 9 dyrektywy Rady 90/270/EWG?

⁽¹⁾ Dz.U. 1990, L 156, s. 14.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 30 czerwca 2021 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C / S, Staatssecretaris van
Justitie en Veiligheid**

(Sprawa C-402/21)

(2021/C 391/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C

Druga strona postępowania: S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytanie prejudycjalne

- 1) Czy obywatele tureccy korzystający z praw określonych w art. 6 lub 7 decyzji nr 1/80 mogą powoływać się także na art. 13 decyzji nr 1/80 ⁽¹⁾?
- 2) Czy z art. 14 decyzji nr 1/80 wynika, że obywatele tureccy nie mogą już powoływać się na art. 13 decyzji nr 1/80, jeżeli ze względu na swoje indywidualne zachowanie stanowią aktualne, rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenie dla podstawowych interesów społeczeństwa?
- 3) Czy nowe ograniczenie, zgodnie z którym można pozbawić prawa pobytu obywatela tureckiego ze względów porządku publicznego również po upływie dwudziestu lat, może być uzasadnione zmianą poglądów społecznych, która doprowadziła do wprowadzenia tego ograniczenia? Czy wystarczające jest przy tym, że nowe ograniczenie odpowiada interesowi porządku publicznego, czy też wymagane jest, aby ograniczenie to było odpowiednie dla zagwarantowania realizacji tego celu i nie wykraczało poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia?

⁽¹⁾ Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia EWG–Turcja